

Av president Boyd K. Packer
President for De tolv apostlers quorum

Rens karet innvendig

Intet annet sted kommer Guds generøsitet, godhet og barmhjertighet sterkere til uttrykk enn i omvendelse.

Denne generalkonferansen finner sted på en tid hvor det er så stor forvirring og så mange farer at våre unge knapt vet hvilken vei de skal gå. Etter å ha blitt varslet gjennom åpenbaringene om at det ville bli slik, har profeter og apostler alltid blitt vist hva som må gjøres.

Herren åpenbarte til profeten Joseph Smith «at hvert menneske kunne tale i Gud Herrens, ja, i verdens Frelsers navn». ¹ Da nøklene ble gjengitt, åpnet det for at prestedømsmyndighet kunne finnes i ethvert hjem gjennom bestefedrene, fedrene og sønnene.

For femten år siden, i en verden i forvirring, utstedte Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum «Familien – En erklæring til verden», den femte erklæringen i Kirkens historie. Den er en rettesnor som Kirkens medlemmer gjør klokt i å lese og følge.

I den står blant annet følgende: «Vi, Det første presidentskap og De tolv apostlers råd i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, erklærer høytidelig at ekteskap mellom mann og kvinne er innstiftet av Gud, og at familien står sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid.» ²

«Gudene gikk ned for å organisere mennesket i sitt eget bilde, i Gude-nes bilde for å forme det, til mann og

kvinne for å forme dem.

Og Gudene sa: Vi vil velsigne dem. Og ... vi vil se til at de blir fruktbare og blir mange og fyller jorden og legger den under seg.» ³

Dette budet har aldri blitt opphevet. «Og vi vil prøve dem ved dette for å se om de vil gjøre alt hva Herren deres Gud befaler dem.» ⁴

Det er meningen at vi skal være lykkelige, for «mennesket er til for å kunne ha glede.» ⁵

Lehi sa at menneskene må være «fri ... for å handle på egenhånd og ikke bli påvirket av noe annet enn lovens straff på den store og siste dag.» ⁶

Det gamle ordtaket: «Herren stemmer for meg, Lucifer stemmer mot meg, men det er *min* stemme som teller,» beskriver en doktrinær visshet om at vår handlefrihet er sterkere enn den ondes vilje. Handlefriheten er dyrebar. Av dumhet og blindhet kan vi gi den fra oss, men den kan ikke fratras oss med makt.

Det finnes også en eldgammel unnskyldning: «Djevelen fikk meg til å gjøre det.» Ikke tale om! Han kan narre og forlede dere, men han har ikke makt til å tvinge hverken dere eller noen andre ut i overtredelse eller å holde dere der.

Når vi blir betrodd kraften til å skape liv, innebærer det den største

glede og de farligste fristelser. Jordelivets gave og evnen til å skape andre liv er en overjordisk velsignelse. Ved rettfærdig utøvelse av denne kraft kan vi, i større grad enn ved noe annet, komme nær vår himmelske Fader og oppleve en fylde av glede. Denne kraften er ingen underordnet del av lykkens plan. Den er nøkkelen – selve nøkkelen.

Hvorvidt vi bruker denne kraft slik de evige lover krever eller forkaster dens guddommelige hensikt, vil for evig avgjøre hvem vi vil bli. «Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds ånd bor i dere?» ⁷

Det er noe svært frigjørende ved at noen av egen fri vilje bestemmer seg for å være lydige mot vår Fader og vår Gud, og uttrykker denne villigheten til ham i bønn.

Når vi adlyder, kan vi glede oss over denne kraften i ekteskapspakten. Fra våre livskilder vil våre barn, vår familie, komme. Kjærligheten mellom en mann og en hustru kan være konstant og gi fred og tilfredshet gjennom hele livet.

Hvis vi blir nektet disse velsignelsene i jordelivet, er vi lovet at dette vil bli ordnet i den kommende verden.

Ren kjærlighet forutsetter at først etter å ha lovet hverandre evig troskap i en juridisk bindende seremoni, og ideelt sett etter beseglingsordinansen i templet, kommer denne livgivende kraft til uttrykk som tegn på kjærlighet. Den skal utelukkende deles mellom mann og kvinne, ektemann og hustru, med den som er vår evige ledsager. Evangeliet er veldig tydelig på dette området.

Vi er frie til å ignorere budene, men når åpenbaringene uttrykker seg så rett på sak som «du skal ikke», gjør vi klokt i å følge med.

Den onde er sjalu på alle som har evne til å skape liv. Satan kan ikke skape liv, han er impotent. «Han

forsøker å gjøre alle mennesker ulykkelige likesom han selv er.»⁸ Han prøver å forringe den rettferdige bruken av den livgivende kraft ved å friste dere ut i umoralske forbindelser.

Herren brukte ordene «er likt» for å lage en lignelse som hans tilhengere kunne forstå, som for eksempel:

«Himlenes rike er likt en kjøpmann.»⁹

«Himlenes rike er likt en skatt som var skjult i en åker.»¹⁰

I våre dager er pornografiens redselsfulle innflytelse likt en pest som feier over verden og smitter én her og én der i et uopphørlig forsøk på å invadere ethvert hjem, som oftest gjennom ektemannen og faren. Utfallet av denne pesten kan være, og er dessverre ofte, åndelig død. Lucifer prøver

å ødelegge «den store forløsningsplan»,¹¹ «lykkens store plan».¹²

Pornografi vil alltid drive ut Kristi ånd, forstyrre kommunikasjonen mellom vår himmelske Fader og hans barn og skade det nære forholdet mellom ektemann og hustru.

Prestedømmet har den største makt. Det kan beskytte dere mot pornografiens pest – og det er en pest – hvis dere gir etter for dens innflytelse. Hvis man er lydig, kan prestedømmet vise vei for å bryte en vane og til og med viske bort en avhengighet. Prestedømsbærere har denne myndighet, og skulle bruke den til å bekjempe onde innflytelser.

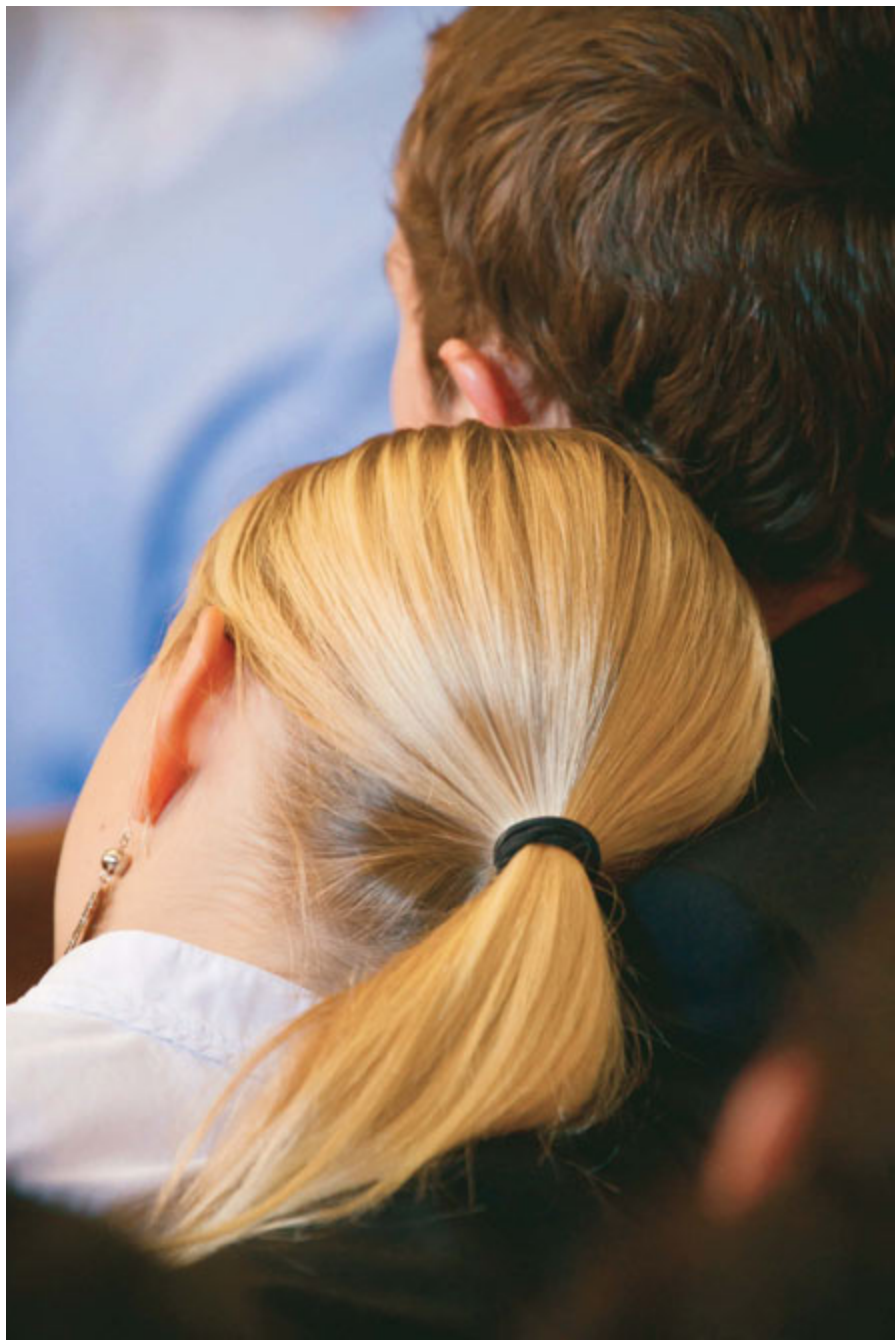
Vi slår alarm og ber Kirkens medlemmer våkne opp og innse hva som foregår. Foreldre, vær på vakt så ikke denne ondskapen får true familien.

Vi forkynner en norm for moralsk adferd som vil beskytte oss mot Satans mange erstatninger for eller forfalskninger av ekteskapet. Vi må forstå at enhver påvirkning til å inngå et forhold som ikke er i harmoni med evangeliets prinsipper, må være uriktig. I Mormons bok lærer vi at «ugudelighet har aldri vært lykke».¹³

Noen tror at de er forhåndsinnstilt og ikke kan overvinne det de føler er medfødte tendenser til det som er urent og unaturlig. Det stemmer ikke! Husk at Gud er vår himmelske *Fader*.

Paulus lovet: «[Gud] ... skal ikke la dere bli fristet over evne, men gjøre både fristelsen og utgangen på den slik at dere kan tåle den.»¹⁴ Hvis dere vil, kan dere bryte vanene, overvinne en avhengighet og komme dere vekk fra det som ikke er verdig et medlem av Kirken. Slik Alma formante til, må vi «alltid våke og be».¹⁵

Jesaja advarte og sa: «Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt, som gjør mørke til lys og lys til mørke, som gjør bittert til søtt og søtt

Intet annet sted kommer Guds generøsitet, godhet og barmhjertighet sterkere til uttrykk enn i omvendelse. Forstår dere den fullendte rensningskraft i den forsoning som ble utført av Guds Sønn, vår Frelser, vår Forløser? Han sa: «For se, jeg, Gud, har lidd dette for alle for at de ikke skulle lide, hvis de ville omvende seg.»²⁰ Ved denne opphøyde kjærlighetshandling betalte Frelseren prisen for våre synder så vi skulle slippe å betale.

For dem som virkelig ønsker det, finnes en vei tilbake. Omvendelse er likt et vaskemiddel. Til og med syndens inngrodde merker vil gå bort.

Prestedømsbærere kan bære med seg motgiften for å fjerne pornografis grufulle bilder og vaske bort skyld. Prestedømmet har kraft til å løsne vaners innflytelse og bryte avhengighetens lenker, uansett hvor hardt de sitter. Det kan fjerne arrener etter tidligere feilgrep.

Jeg kjenner ingen vakrere og mer trøsterike ord i noen åpenbaring enn disse: «Se, den som har omvendt seg fra sine synder, er tilgitt, for jeg Herren, kommer dem ikke mer i hu.»²¹

Noen ganger, selv etter bekjennelse og etter å ha ydet vederlag, kan det vanskeligste ved omvendelsen være å tilgi seg selv. Dere må lære at tilgivelse betyr tilgivelse.

«Så ofte som mitt folk omvender seg, vil jeg tilgi dem deres overtredelser mot meg.»²²

President Joseph Fielding Smith fortalte meg om en angrende kvinne som strevde med å finne veien ut av et svært umoralsk liv. Hun spurte ham hva hun skulle gjøre nå.

Han ba henne lese for ham beretningen i Det gamle testamente om Lots hustru som ble til en saltstøtte.²³ Så spurte han henne: «Hva kan du lære av disse versene?»

til bittert!»¹⁶

For mange år siden besøkte jeg en skole i Albuquerque. Læreren fortalte meg om en gutt som hadde med seg en kattunge på skolen. Dere kan jo tenke dere at dette forstyrret alt. Hun fikk ham til å holde kattungen opp foran barna.

Det gikk bra helt til et av barna spurte: «Er det en gutte- eller jentekatt?»

Læreren ønsket ikke å komme inn på den saken, og sa: «Det spiller ingen rolle. Det er bare en kattunge.»

Men de ga seg ikke. Til slutt rakk én gutt opp hånden og sa: «Jeg vet hvordan man kan avgjøre det.»

Oppgitt sa læreren: «Hvordan kan man avgjøre det?»

Eleven svarte: «Man kan stemme over det!»

Dere ler kanskje av denne historien, men er vi ikke på vakt, finnes det dem i dag som ikke bare tolererer, men vil stemme for å endre lover som ville legalisert umoral, som om en stemme kan forandre Guds lover og natur. En lov som strider mot naturen, vil være umulig å håndheve. Hva ville det for eksempel hjelpe å stemme mot tyngdeloven?

Det finnes både moralske og fysiske lover som er «ugjenkallelig fastsatt i himmelen før denne verdens grunnvoll ble lagt», som ikke kan

endres.¹⁷ Historien viser gang på gang at moralnormer ikke kan endres ved strid og ikke kan endres ved votering. Å legalisere det som er grunnleggende galt eller ugudelig, vil ikke hindre den smerte og straff som vil følge like sikkert som natt følger dag.

Uavhengig av motparten er vi bestemt på å holde stø kurs. Vi vil holde fast ved evangeliets prinsipper, lover og ordinanser. Om de misforstår enten troskyldig eller med overlegg, får det så være. Vi kan ikke, og vi vil ikke forandre moralnormen. Vi kommer raskt på avveie når vi ikke adlyder Guds lover. Hvis vi ikke beskytter og tilrettelegger for familien, må sivilisasjonen og våre friheter gå til grunne.

«Jeg, Herren, er forpliktet når dere gjør hva jeg sier, men når dere ikke gjør hva jeg sier, har dere intet løfte.»¹⁸

Enhver sjel som er innesperret i et fengsel av synd, skyld eller perversitet, har en nøkkel til porten. Nøkkelen er omvendelse. Hvis dere vet hvordan denne nøkkelen brukes, kan ikke den onde holde på dere. Prinsippene omvendelse og tilgivelse overgår fristerens fryktinngytende styrke. Hvis dere er bundet av en vane eller avhengighet som er uverdigg, må dere slutte med adferd som er skadelig. Engler vil hjelpe dere,¹⁹ og prestedømsledere vil veilede dere gjennom disse vanskelighetene.

Hun svarte: «Herren vil tilintetgjøre de ugudelige.»

«Feil!» President Smith sa at lærdommen til den angrende kvinnen og til dere er: «Se deg ikke tilbake!»²⁴

Merkelig nok kan den enkleste og beste forebyggelse og kur for pornografi, eller enhver uren handling, være å ignorere eller unngå den. Slett fra bevisstheten enhver uverdige tanke som prøver å slå rot. Når dere bestemmer dere for å holde dere rene, gjør dere krav på deres gudgitte handlingsfrihet. Og så, som president Smith sa: «Ikke se dere tilbake.»

Jeg lover at det finnes fred og lykke for dere og deres familie i fremtiden. Det endelige mål for enhver aktivitet i Kirken er at en mann og hans hustru og deres barn kan være lykkelige i sitt hjem. Jeg nedkaller Herrens velsignelser over dere som strever med denne grufulle pest, så dere må finne den legedom som er tilgjengelig for oss gjennom Herrens prestedømme. Jeg bærer vitnesbyrd om denne kraft, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 1:20.
2. «Familien – En erklæring til verden», *Liahona*, okt. 2004, 49.
3. Abraham 4:27-28.
4. Abraham 3:25.
5. 2 Nephi 2:25.
6. 2 Nephi 2:26.
7. 1 Korinterbrev 3:16.
8. 2 Nephi 2:27.
9. Matteus 13:45.
10. Matteus 13:44.
11. Jakob 6:8; Alma 34:31.
12. Alma 42:8.
13. Alma 41:10.
14. 1 Korinterbrev 10:13.
15. Alma 13:28.
16. Jesaja 5:20.
17. Lære og pakter 130:20.
18. Lære og pakter 82:10.
19. Se 2 Nephi 32:3.
20. Lære og pakter 19:16.
21. Lære og pakter 58:42.
22. Mosiah 26:30.
23. Se 1 Mosebok 19:26.
24. Se Boyd K. Packer: *The Things of the Soul* (1996), 116.

Av eldste Jay E. Jensen
i De syttis presidentskap

Den hellige ånd og åpenbaring

Den hellige ånd er det tredje medlemmet av Guddommen, og i likhet med Faderen og Sønnen vet han alle ting.

Som ung eldste hadde jeg vært på misjon i ca. et år, og mens jeg leste Skriftene og ord fra siste-dagers apostler om åpenbaring og Den hellige ånd, fikk jeg en forbløffende oppvåkning. Jeg hadde ikke noe eget vitnesbyrd om Faderen og Sønnen. Jeg reiste på misjon på lånt lys fra mine gode foreldre. Jeg tvilte aldri på det de sa, og hadde ikke tenkt på å søke mitt eget åndelige vitnesbyrd. En februar kveld i San Antonio, Texas, i 1962 skjønte jeg at jeg trengte å vite det selv. I vår lille leilighet fant jeg et sted hvor jeg kunne be lavmælt, og jeg tryglet: «Himmelske Fader, er du der? Jeg må selv komme til visshet.»

Litt senere den kvelden fikk jeg selv for første gang i mitt liv visshet om at Gud og Jesus lever. Jeg hørte ingen røst og så ingen himmelsk person. Jeg visste det på samme måte som dere kan ha fått vite det – ved «Den hellige ånds usigelige gave» (L&p 121:26) og åpenbaringsens ånd (se L&p 8:1-3), som talte fred til mitt sinn (se L&p 6:23) og forvissning til mitt hjerte (se Alma 58:11).

Etter denne erfaringen så jeg resultatene av Almas råd om å «våkne opp

og anstrenge [mine] evner, ja, prøve [hans] ord» (Alma 32:27). Disse ordene eller frøene har vokst til trær, høye trær i form av vitnesbyrd. Prosessen fortsetter med flere prøver på ordet, som fører til flere trær i form av vitnesbyrd, og dette har nå blitt en veritabel skog tuftet på åpenbaring gjennom og ved Den hellige ånd.

Den hellige ånd er en attråverdig gave

Da Frelseren besøkte Amerika, kalte han tolv disipler. Et av budskapene hans til dem og folket handlet om Den hellige ånd. Etter å ha undervist dem, forlot Frelseren dem og lovet å komme tilbake neste dag. Folket arbeidet hele natten for å samle så mange som mulig til å høre ham.

Disiplene samlet folket i 12 grupper for å lære dem det Frelseren hadde lært dem. Fremst blant deres læresetninger var Den hellige ånds viktighet. (Se 3 Nephi 11-18.) Så knelte folket ned og ba. Deres inderlige ønske var å motta Den hellige ånd (se 3 Nephi 19:8-9).

Frelseren viste seg for dem og understreket igjen viktigheten av Den hellige ånd idet han ba til Faderen:

«Fader, jeg takker deg for at du har